

„Ena, dve in tri!“

1.

Oj, z Bogom, črne senčice,
zapele so trobentice,
in zvončki pozvonili so,
in ključki odklenili so
pomladi vrata na stežaj:
Kaj zopet si prišla nazaj? —

Aj, zopet! — Ena, dve in tri,
za mano! — Kdo me ulovi!?

2.

Luna posijala je,	Rožice zbujene so	Lahni vetrec k njim prišel,
godba zaigrala je:	in razposajene so,	za ročice jih prijel,
rega, rega, rega...	rega, rega, rega.	rega, rega, rega.

Polka, ena, dve in tri,	In še zvezdicam je žal,
vse se ziblje, se vrti,	da ne morejo do tal —
rega, rega, rega.	rega, rega, rega!

Vida.

Zjutraj.

Šinil skoz vratca je zlata
žarek spet solnčni na svet:
„Vstani, oj, zemljica lepa,
dramit prihajam te, gret!“

Pa pohiteli za njim so
bratci vsi zlati lahnó,
glej, in po zemlji razlil se
dan je kot samo zlató.

Andrej Rapč.

Luca.

Luca mijavka:	Miška je tekla,	Luca mijavka:
»Kaj naj storim?«	Luca za njo,	»Kaj naj storim?«
Miški je rekla:	miška je v luknji —	Ptici je rekla:
»Tebe lovím«.	Luca pred njo.	»Tebe lovím«.

Ptica zletela
gori v nebo —
Luca mijavka,
ne more za njo.

Luca mijavka,
nič ni dobila —
ptica in miška
za nos jo vodila...

B. Baebler.

